

جایزه «دانشمند جوان» برای یاسمن فرزان

یاسمن فرزان عضو هیأت علمی پژوهشکده فیزیک موفق به دریافت جایزه «دانشمند جوان» از اتحادیه بینالمللی فیزیک محض و کاربردی شد. این جایزه که امسال (سال ۲۰۰۸) برای اویین بار اهدا شد، قرار است هر دو سال یک بار در دو رشته نظری و آزمایشگاهی به دو فیزیک‌پیشه‌ای که بیش از هشت سال از دریافت مدرک دکتری آنها نگذشته باشد، اعطای شود. برای اطلاعات بیشتر درباره این جایزه می‌توانید به

<http://www.interactions.org/cms/?pid=1026217>
مراجعه کنید.

دلیل اهدای جایزه به یاسمن فرزان، «تحقیقات ارزشمند او در فیزیک نوترینو و لپتون» اعلام شده است. مراسم اعطای جایزه و سخنرانی دکتر فرزان به مناسبت دریافت آن قرار بود روز ۱۵ مرداد در فیلادلفیای آمریکا در سی و چهارمین کنفرانس بینالمللی انرژی‌های بالا (ICHEP08) برگزار شود (این کنفرانس که بزرگترین همایش مربوط به انرژی‌های بالاست هر دو سال یک بار در نقطه‌ای از جهان برپا می‌شود) اما چون برنده جایزه به علت مشکل روابید نتوانست شخصاً در مراسم حضور پیدا کند سخنرانی خود را پیشاپیش تهییه و ضبط کرد و برای مسئولان کنفرانس ارسال نمود و بدون حضور خود او در کنفرانس پخش شد. اسلایدها و فایل صوتی سخنرانی در وبگاه زیر موجود است

<http://physics.ipm.ac.ir/people/farzan/>

یاسمن فرزان مدرک کارشناسی خود را در رشته فیزیک، با احراز رتبه اول، از دانشگاه صنعتی شریف گرفت و در سال ۱۳۷۷ با احراز رتبه اول در کنکور ورودی دوره کارشناسی ارشد وارد این دوره در همان دانشگاه شد. پس از اتمام این دوره، به تحصیل دکتری در مؤسسه سیسا (SISSA) در تریست، ایتالیا، پرداخت و برای تحقیق در موضوع پایان‌نامه خود سه سال را در مرکز شتابگر خطی استانفورد (SLAC) آمریکا گذراند و در سال ۱۳۸۳ مدرک دکتری را از سیسا در فیزیک نوترینو دریافت کرد. وی از آن زمان به عنوان محقق تمام وقت در پژوهشگاه دانشگاه بنیادی به کار اشتغال دارد.

و پرتاب آن دو میلیارد دلار بوده است. و افزود: در مجموع شاید هزینه‌های رصد از روی زمین تنها در دو سال گذشته به ۲۰ هزار دلار رسیده باشد که تنها شامل هزینه‌های کاربری تلسکوپ‌ها بوده است. ارائه پیشنهاد رصد و انجام رصد یا داده‌گیری، فرایندی طولانی مدت و بسیار دقیق است.

خسروشاهی در عین حال گفت که مطالعه فسیل‌ها توسط وی و همکارانش تنها به تلسکوپ‌های پرتوهای ایکس محدود نبوده است بلکه در دو سال گذشته از بزرگترین آرایه آنتن‌های رادیویی در هند و تلسکوپ‌های اپتیکی ۴، ۶ و ۲۰ متری واقع در اسپانیا، هاوایی و شیلی تا داده‌های تلسکوپ فضایی هابل مورد استفاده قرار گرفته‌اند تا با ترکیب اطلاعات در طول موج‌های مختلف، درک درستی از تشکیل فسیل‌ها و به طور کلی ساختارهای بزرگ در عالم به دست آید. پژوهشگر پژوهشکده نجوم با بیان اینکه داده‌های رصدی همچنان در دست پردازش و مطالعه است، خاطرنشان کرد: در همین مدت دو سال، بخش قابل توجهی از فرست پژوهشی تیم ما صرف تطبیق یافته‌های رصدی با شبیه‌سازی‌های ریاضی کیهان شده است که خود نقش مهمی در درک صحبت و سقم فیزیک به کار رفته در شبیه‌سازی‌های تشکیل ساختار با استفاده از فسیل‌ها داشته است.

دکتر خسروشاهی علاوه بر داشتن تجربه رصد با انواع تلسکوپ‌های نوری از ۱ تا ۱۰ متر و پذیرفته شدن پیشنهادهای رصدی اش با تلسکوپ‌های اپتیکی برای کاربردهای نورسنجی و طیفسنجی، پیشنهادهای رصدی پذیرفته شده‌ای در طول موج‌های کوتاه (پرتوهای ایکس) با استفاده از تلسکوپ برتر چهاندرا و طول موج‌های بلند با آرامه تلسکوپ رادیویی جی.ام.آر.تی. هستند دارد. وی هم‌اکنون با ۳ پژوهش بینالمللی همکاری می‌کند.

مدیریت علمی طرح رصدخانه ملی

دکتر خسروشاهی در مورد مسؤولیت خود در طرح رصدخانه ملی می‌گوید: طرح رصدخانه ملی از بخش‌های مختلف و متنوعی تشکیل شده است که مدیریت علمی یکی از زیرشاخه‌های اصلی آن به شمار می‌رود. مدیریت علمی طرح شامل تعیین اهداف علمی از نظر اختفیزیکی و یا کیهان‌شناسی و اطمینان از اهمیت پژوهش‌های پیش‌بینی شده برای تلسکوپ، ویژگی‌های نوری، میدان دید و دامنه طول موج و ... و همچنین نظارت بر صحبت سایر فعالیت‌های مربوط به طرح همچون مکان‌یابی، سیستم اپتیکی، سیستم کنترل تلسکوپ و ... است.

به دلیل شرایط ویژه کشور، کمبود کاملاً محسوس منجم (نژدیک به ۵۰ برابر کمتر از تعداد منجمان در کشورهای توسعه‌یافته صنعتی) و سطح نازل آشنازی منجمان با نجوم پیشرفته به خصوص در دو دهه اخیر، آموزش منجمان و ظرفیت‌سازی برای استفاده از تلسکوپ نیز بر عهده مدیر علمی طرح است. مدیر علمی در انجام وظایف خود از همکاری کمیته علمی و مشاوره با اعضای آن که هر یک تخصص ویژه‌ای دارند بهره‌مند است.